तसी प्रतिश्रुत्य रघुप्रवीरस्तदीिष्मतंपार्श्वचरा सर्गः १४ नुयातः। त्रांचाकियिष्यन् मुदितामयाध्याप्रासाद् मभंचित्तमार्कतोत्तः॥ २८॥ ऋद्वापणं राजपयं स पश्चित्ताचामानां सरयूत्र्वनौभिः। विचासिभिश्वा ध्युषितानि पौरैः पुरापकण्डोपवनानि रेमे॥ ३०॥ स किंवदन्तीं वदतां पुरागः खवृत्तमुद्दिश्य विश् डवृत्तः। सपीधिराजारभुजापसपं पप्रच्छ भद्रं विजितारिभद्रः॥ ३१॥

तसादित रघुप्रवीरो रामसस्य पत्ये तसा द्वितं वाञ्कितं प्रतिश्वय प्रतिश्वाय अश्लेल हम् चतरं प्रासाद मारु रोह किं॰ रंपार्श्व परे सिला लो चितः सेव केरनुयातः पु॰ किं॰ रंमुदिता हृष्टामयोध्यामा लोकियिष्यन् द्वस्यन् ॥ २६० ॥ स्टूडेति। सरामो रेमे हृष्टः किं॰ कुर्वन् स्टूडा सस्टुडा आपणा विक्रे यवस्य स्थानानि यस्मिन् तं राजपयं राजमार्गञ्च पुनर्ने भिर्मा केषिग्री काभिर्म्विगा स्थानामा लो स्थानानं सर्यू च पुनर्मि किं सिभः सुिकिः पारे रध्य वितान्या श्रितानि पुरोपक खोपवनानि नगरसमी पाद्यानानि पश्चन् ॥ ३०॥ सद्ति। सरामः सस्य दत्तं श्री लम्बद्धा भदं तदा स्थानपर्यं चारं किम्बदन्तीं जनवादं पप्रस्क किं॰ सः वदता वाग्मिना पुरो गो मुख्यः पु॰ किं॰ सः विग्रुद्ध द्वतः पु॰ किं॰ सः सर्पाधिराजः भेषस्व दुर्दि चीं मुजो यस्य सः॥ ३१॥